

**Sommerhusområdet
Lyngså Strand Nørklit
gennem 50 år
1962-2012**

Grundejerforeningen Nørklits udstrækning i dag

Grundejerforeningen Nørklit har i dag 212 grundejere i et sommerhusområde, der er placeret i de meget smukke klit-, strand-, lyng-, og hedestrækninger mellem Sæby og Lyngså. Nordligste afgrænsning er med indkørsel fra Klitvej og sydligste område med indkørsel ad Nellemannsvej.

Sommerhusområderne set mod nord med Sønderklit i forgrunden og Nørklit længst væk, nok sidst i 1960'erne.

Sommerhusområdets opstart

Sådan begyndte det

Den spæde start på at gøre Lyngså strand til et ferieland blev gjort, da proprietær Jacob Bech, St. Nørklit i 1946 solgte 30 tdr. land til FDF, der i 1949 kunne indvi lejrbygningen Klitten. Jacob Bech solgte i 1946 også ejendommen St. Nørklit til proprietær Svend Lindrup. I 1950 kunne i en avisoverskrift læses, at en ny sommerhuskoloni var på vej mellem Sæby og Lyngså. Der var blevet solgt 100 tdr. land hede og klit fra gården St. Nørklit til et konsortium bestående af fabrikant Stanley Segner, Holte, inspektør Carl Johnsen København, proprietær Svend Lindrup, St. Nørklit, dennes far, proprietær C. Lindrup, Boller Taars samt svigerfar godsejer Ladefoged, Christiansdal, Vraa.

Året efter havde konsortiet fået udstykket 164 grunde på en størrelse af omkring 6000 kvadratalen. De blev nu annonceret til salg af "Stanleys strand- og plantagegrunde" for mellem 30 og 50 øre pr. kvadratalen. Grundene blev beskrevet med en usædvanlig fin beliggenhed med såvel høje klitter som en enestående hvid sandbadestrand. De første købere var købmand Carl Møller og bagermester Holm, Lyngså. Der kom dog først for alvor gang i salget i slutningen af 1950'erne og starten af 1960'erne.

Også fra ejendommen Nørklit blev der i 1950 udstykket. Her frasolgte gårdejer Alfred Sørensen 17 ud af 67 tdr. land jord til sommerhusgrunde, men her gik ligeledes nogle år, før byggeriet kom i gang.

Professorens hus i baggrunden set fra hjørnet af Granvej og Fyrkrogen i sommeren 1961.

Nybyggerne

Rita og Karl P. Christensen, Ibisvej 4, byggede hus i 1957. De kendte stranden fra hyppige besøg fra 1951. Rita husker, at landskabet dengang var meget åbent med græsmarker, hvor køerne gik og græssede hele sommeren. De måtte således åbne flere led for at komme til havet. Hun husker også, at der i nord lå resterne af tyskernes lytteposter, hvorfra der kunne observeres fjendtlige u-både. Ved siden af lå en mandskabsbarak, som efter krigen blev benyttet som spejderhytte af spejderne i Sæby. Den blev senere flyttet, og kun nogle mur rester kan stadig ses. Hun fortæller, at der i flere år kun var 5 sommerhuse i området. Heraf mener hun, at det første var "Musebo", der stadig ligger på Lærkesangsvej 2, og tilhørte en tomrørmester fra Lyngså.

"Musebo" har sin helt egen historie ifølge Anders Andersen, tidligere indehaver af Lyngså Trælasthandel. Hans far, der var lig med ovennævnte tomrørmester, fik til opgave at fremstille og isætte en dør til den daværende ejer af gården St. Nørklit. Da det kneb med pengene, endes de om, at han i stedet for betaling af døren, skulle overtage stykke jord på den øverste del af Lærkesangsvej. Arealet blev senere bebygget med 4 huse, så set med nutidens priser var det en god handel for tomrørmesteren. Denne byggede et mindre sommerhus på grunden på hjørnet af Lærkesangsvej og Høgevej. Huset blev døbt "Musebo". Anders ved ikke, om navnet skyldtes, at der var mange mus, men han husker, at han og hans søskende tilbragte mange gode timer i og omkring huset. Senere blev det i en periode brugt som kiosk, hvor der kunne købes brød, is og andet fra bageren i Lyngså.

Grunden med "Musebo" blev senere solgt til 5 ungarle, Johannes, Ove, Viggo, Erling og Knud. De byggede yderligere 3 huse, "Fortet", "Jovek 2" og "Skovhuset" på adresserne Lærkesangsvej 4, 6 og 3. Samlet blev de kaldt "Jovek husene" efter forbogstaverne i ungarlenes navne. De boede i hver sit hus, dog to i et af dem.

"Musebo", der blev bygget på Lærkesangsvej 2 som et af de allerførste sommerhuse i området.

Ruth og Jens Gregersen kom ligeledes til Lyngså i 1957, - på Lærkesangsvej 5. Ruth fortæller, at de stod af bussen på Østkystvejen. Herfra kunne de kigge helt ned til havet ad den stovede vej. Resten af strækningen foregik i godt humør til fods medbringende en cykel belæst med proviant og et barn siddende foran og et barn, der holdt ved styret på cyklen, der blev trukket ned til sommerhuset. Her sang lærkerne, og inspireret af dette i foreslog Ruth Sæby Kommune at kalde vejen for Lærkesangsvej, hvilket blev godtaget.

I foråret 1959 læste Oluf Fischers søster og svoger en annonce i Vendsyssel Tidende for salg af strandgrunde ved St. Nørklit. Sælgerne var det samme konsortium som i 1951, - dog uden Stanley Segner. Sagfører for konsortiet var Erling Mehlsen, Sæby. Henvendelse og fremvisning stod fru Cassoe og hendes mand for. De var dengang ejere af St. Nørklit. Prisen var ligesom i 1951, 30 øre pr. kvadratalen for en grund på 6000 kvadratalen. Oluf samt hans søster og svoger beså grundene. Det var tanken, at de skulle købe i fællesskab. Hans søster og svoger fortrod dog, men Oluf købte så selv en grund til en pris på 1800 kr., der med 10 % rabat blev til 1620 kr. Der var ingen adresse på grunden, men den ligger på det sted, der i dag hedder Rylevej 1. Købet medførte, at Oluf og hans far i den weekend ikke rigtig var på talefod. "Jeg troede ikke, du ville være så dum at give så meget for det sandjord".

Om det videre forløb fortæller Oluf Fischer: "Jeg havde mødt en flot pige om torsdagen, hvor jeg købte grunden lørdag. Hende blev jeg gift med. Myma, som hun hedder, var straks med på ideen. Det var jo med at få så mange som mulig med til byggeriet. Min søster og svoger var også med, plus venner og bekendte. Der var hverken vand eller el dengang, så det, der var vigtigst, var vand til støbning af sokkel.

Købmand Carl Møller i Lyngså var manden, der kunne klare næsten alt, så det første, vi bestilte var brønderør, cement og støbesand, og så gik det ellers derudad. Vi skulle dengang ikke have byggetilladelse, og var der problemer af en eller anden art, kontaktede man Møller, der så klarede det hele. Jeg rykkede flere gange for en regning på de leverede varer, men den

havde han ikke klar for i august måned. Det vand vi skulle bruge, måtte vi skaffe ved at grave en brønd. Det var ikke særlig klart vand, da der ca. 2 meter nede i jorden ligger et lag torvejord, ca. 20 cm tykt. Dette kunne ses på vandet, men vi drak det da, og det var fint at støbe i. Toiletforholdene var også primitive – et hul i jorden og en kasse med et bræt over og så en gang gær en gang imellem”.

Oluf Fischer arbejder med brønddæksel ved sommerhuset på Rylevej i 1959.

Oluf Fischer arbejder med stabling ved sommerhuset på Rylevej i 1959.

Trillebøren var lånt på St. Nørklit, når den ikke blev brugt til at køre møg med.

Da Oluf Fischer byggede, erindrer han, at "Casa Luna", Lærkesangsvej 10, der var bygget af Kastberg i 1955 som områdets første, stod færdigt. På samme tid som Oluf Fischer byggede Lolk Hansen Bakkehuset på Uglevej 14 og Pedersen, kaldet "parfume Pedersen", på Høgevej 9.

Svend Aaen købte i februar 1960 grund og opførte derefter hus på Ibisvej 2. Hans datter Ingrid Sundby, der siden overtog huset sammen med ægtefællen Kaj, beretter: "Det var et dejligt hus med udsigt over havet til Læso. Der blev opstillet en vandpumpe i køkkenet og vandbeholder på loftet, så hver gang vi skulle bruge vand, blev der pumpet. Der var heller ikke el, men vi havde en flot petroleumslampe i stuen og lamper på værelserne. I køkkenet var der et gasapparat og et spritapparat.

Landskabet var meget åbent, og med kun få huse var der sand og sand, så vi fik hurtigt plantet fyrretræer og sået græs".

Klitbo, Ibisvej 2 i 1962/63.

Grundejerforeningens tilblivelse

St. Nørklit Strandgrundes Grundejerforening

I 1962 var alle grundejere mellem Lærkesangsvej og Rødkælkevej blevet inviteret til møde på Dronninglund Konditori. Spejderlejren Klitten tilbød her disse grundejere at blive koblet på deres vandværk, hvilket der blev takket ja til. Grundejere nord for Rødkælkevej havde også vist interesse, men det var der ikke kapacitet til. På samme møde blev deltagerne enige om, at der skulle oprettes en grundejerforening. St. Nørklit Strandgrundes Grundejerforening blev derfor en realitet kort tid senere.

Øvrige grundejerforeninger i området

Grundejerne i firkanten mellem Rødkælkevej, Uglevej, Klitvej og Granvej havde slået sig sammen i Grundejerforeningen Nørklit, og grundejerne på vest siden af Harestien samt Hjordstien havde dannet Ejerlavet Lille Nørklit.

Sammenlægning

Efter flere tilløb uden resultat blev de tre foreninger - St. Nørklit Strandgrundes Grundejerforening, Grundejerforeningen Nørklit og Ejerlavet Lille Nørklit – sammenlagt til en forening under navnet Grundejerforeningen Nørklit ved en stiftende generalforsamling den 19. marts 1973. Trods meningsforskelle havde de tre foreninger været enige om de vigtigste spørgsmål over for myndigheder, eksempelvis omkring vandværk, veje og septiktanke. Den udslagsgivende årsag til, at det nu lykkedes at finde sammen var, at konsortiet nu ønskede at overdrage fælles veje og friarealer til én grundejerforening. Bestyrelsen blev sammensat, så alle de gamle foreninger var repræsenteret. Den kom til at bestå af: Svend Aage Jensen, formand, - Chr. Kastberg, næstformand – Niels K. Andersen, kasserer – Ole Als, sekretær – W. Trytek, teknisk udvalg.

Senere kom grundejerne på østsiden af Harestien efter nogen polemik med i foreningen, og da Folsachs grunde på Grævlingestien blev solgt, var det på forhånd besluttet at ejerne var pligtige medlemmer. Senest er de nyeste udstykkede grunde på Storkevej kommet med, således at Grundejerforeningen Nørklit i dag har 212 medlemmer mod 70 i 1966.

Formænd og kasserere

Der eksisterer ingen kendt forhandlingsprotokol fra 1962-1965, hvilket er årsag til, at de første år mangler i listen over formænd og kasserere.

Formænd:

?	-1973	Svend Aaen	St. Nørklit Strandgrundes Grundejerforening
1973-1974		Svend Aage Jensen	Grundejerforeningen Nørklit (sammenlagt forening)
1974-1978		Henning Tousgaard	
1978-1981		Keld Thomsen	
1981-1986		Søren Andersen	

1986-1991	Henning Siksne
1991-1996	Niels Ove Vestergaard
1996-2004	Emma Stricker
2004-2008	Henning Naubert
2008-	Vagn Kraglund

Kasserere:

? - 1973	Carl Møller	St. Nørklit Strandgrundes Grundejerforening
1973-1974	Niels.K. Andersen	Grundejerforeningen Nørklit (sammenlagt forening)
1974-1978	Keld Thomsen	
1978-1979	Carl Ejde Petersen	
1979-1985	Anna Knudsen	
1985-1997	Oluf Svendsen	
1997-2001	Jørgen Møllergaard	
2001-2004	Henning Naubert	
2004-2011	Ulla Svendsen	
2011-	Henning Naubert	

Ved Lyngså strand i 1986 iklædt t-shirt med tryk "Nr. Klit, Lyngså".

Lyngså Strand, 2011.

Postkort solgt ved købmand i 2003

Foreningens opgaver

Vedtægter

Der er gennem årene foretaget justeringer af vedtægterne, men i store træk har formålet hele tiden været at varetage medlemmernes interesser indenfor Nørklits område over for myndighederne, herunder interesser vedrørende vand-, kloak-, og elforsyning, miljøforanstaltninger, renovation og lignende, samt i forbindelse med ny udstykninger.

Desuden sorterer vedligeholdelse af vejene i området under foreningen. Til dette arbejde har bestyrelsen nedsat et teknisk udvalg, der kontakter entreprenør efter behov. De holder også øje med grøfter, og om træerne langs vejen fylder så meget, at det går ud over vejbredden, eller generer renovationstømningen. Dertil kommer udarbejdelse af ordensreglement.

Tegninger fra ordensreglement, 1979, der fortæller, at løsgående hunde ikke må færdes på området, og at brug af støjende maskiner bør undgås på søn- og helligdage.

Stranden

Allerede indenfor de første år, startede traditionen med den årlige strandrensning, der både tjener til at gøre stranden ren før sæsonen samt at give sommerhusejerne mulighed for at mødes. Der vanker så en forfriskning og lidt mundgodt undervejs, og de seneste år er der bagefter også serveret kaffe og brød, hvor Tage Larsen har lagt hus til. I de første år deltog gårdejer Alfred Sørensen, Nørklit med rive, senere hans sønner med traktor og vogn, - først Willy og siden Henning. Efter sidstnævntes død for nogle år siden har Ove Andreasen stillet sin røde traktor med vogn til rådighed med Louis Nørgaard som chauffør.

I 1989 blev strandrensningen en del af den ny landsdækkende "Ren strand- blå flag kamagne", og som synligt bevis på indsatsen blev der hejst et blå flag. Siden dengang har det blå flag næsten hvert år kunne ses ved stranden. Det har dog måtte undværes de sidste par år på grund af for mange colibakterier, men ser ud til at vende tilbage i 2012.

Foreningen indkøbte og opsatte papirkurve i 1968, og de blev flittigt brugt. Fra starten blev der nok tomt af bestyrelsesmedlemmer, men i 1974 blev der lavet aftale med Willy om at tomme

Øverst strandrensning i 1960'erne - nederst strandrensning i 2010.

dem efter behov for 25 kr. pr. gang. Papirkurvene var i 1982 tæret op. Sæby kommune bevilgede nogle nye og overtog også tømnings og den fremtidige vedligeholdelse.

Renovation

Indtil 1973 var det Alfred Sørensen, der sørgede for renovation. Da han ønskede at stoppe, overtog vognmand Poulsen, indtil året efter, hvor renovationen overgik til Sæby kommune. I dag sorterer det under affaldsselskabet AVO.

Vand, el og andre installationer

I 1967 blev aftalen med Klitten om levering af vand afviklet, og alle blev sluttet til det kommunale Lyngså ny Vandværk, senere til Sæby Vandværk. Der blev i 1992 udskiftet vandledninger og i den forbindelse installeret tidssvarende stophaner med udgift til tømningsventil for grundejerne. I 1997 fik alle installeret vandure.

Etablering af siveanlæg foregik i 1968, og samtidig blev nedlæggelse af el-kabler påbegyndt, så sommerhusejerne kunne få indlagt strøm.

Foreningen ansøgte i 1984 om en telefonboks. Den blev bevilget, opsat og flittigt benyttet. Med mobiltelefonernes udbredelse opstod behov for og dermed dialog med teleselskaberne om sendemaster i området. Desuden har der de senere år været drøftelser med antenneselskaber om etablering af net til brug for TV og internet.

Problemområder gennem årene

I årenes løb har Nørklits bestyrelse arbejdet med både små og store problemer, hvoraf nogle af de største nævnes her.

Sidst i 1970'erne var den høje klit, St. Nørklit, for enden af Klitvej i fare for at forsvinde. Der havde dannet sig et stort hul. Bestyrelsen søgte Sæby kommune om hjælp til bevarelse, og i 1984 blev der som et beskæftigelsesprojekt plantet hjelme og sat hegn som beskyttelse. Foreningen sørgede for reparation af hegnet i 1988. Det blev dog efterhånden så medtaget, at det i 1991 blev fjernet. Da var beplantningen også vokset så meget til, at den kunne holde på sandet. I dag er det snarere de hurtigt voksende selvsåede træer, der er problemet.

Sæby kommune udstykkede grundene på østsiden af Harestien. Det gav midt i 1970'erne og nogle år frem anledning til konflikter mellem den ny forening, Professorens Plantage, kommunen og grundejerforeningen Nørklit. Problemerne, kaldet "Harestisagen", drejede sig hovedsagelig om de ny grundejeres brug og slitage af Nørklits veje og betaling for dette.

I 1980 blev der holdt et forligsmøde mellem parterne, og efterfølgende vedtog teknisk udvalg, at medlemmerne i Professorens plantage fremover skulle betale det samme beløb til vejvedligeholdelse, som Nørklits medlemmer betalte i kontingent. Siden er de blevet fuldgyldige medlemmer af Nørklit.

Omkring 1980 blev Folsach udstykningen, den kommende Grævlingesti, påbegyndt. Nørklits bestyrelse protesterede over den planlagte grundstørrelse på kun 1200 m² i modsætning til de

2400 m², som de fleste andre grunde i området er. Der blev udlagt nogle friarealer, som blev overdraget til Nørklit, men grundstørrelsen blev fastholdt og udstykningen en realitet i 1983.

I perioden 1991 til 2006 korte den længst varende sag i foreningens historie, - lugten fra svi-nefarmen, Sdr. Solsbæk.

Det blev til en endeløs mængde af møder med diverse instanser samt skrivelser til kommune og andre myndigheder omkring planer for nedbringelse af lugten. Frister for udførelse af planer blev flere gange udskudt. Den sidste frist var 1. juli 2005, og ved generalforsamlingen i 2006 kunne meddeles, at sagen nu var afsluttet med flytning af en stor del af dyreholdet til Ørhede.

En anden længerevarende sag var problemstillingen for og imod kloakering. I 1995 planlagde Sæby kommune undersøgelse af forurening i vandløb i området. Kommunen ønskede i den forbindelse grundejernes holdning til kloakering. Der blev lavet afstemning i 1996, der viste et stort flertal imod kloakering. Derimod kunne det afhjælpe problemet at få ordnet defekte septiktanke, og derudover samlede bestyrelsen i 1997 grundejerne omkring grøfterne og fik dem oprenset. Sæby kommune lovede at afvente resultaterne af oprensningen samt målinger af vandstand ved firma Carl Bro med henblik på kloakering af en mindre del af området. Alligevel blev kloakering af hele området nord for Linesvej i Sønderklit vedtaget på byrådsmøde 18. december 2001, før resultatet var kendt. Sæby kommune lovede dog efterfølgende nye målinger, men efter indlemmelsen i Frederikshavn kommune ser kloakeringsbeslutningen ud til at være parkeret.

Sagerne omkring lugt og kloakering var årsagen til, at Nørklit i 2003 meldte sig ind i "Fritidshusejernes Landsforening".

I 2008 kom sindene i kog på grund af den ny ordning med tømning af septiktanke hvert år, og det skulle være Stæten som udførte opgaven. Protester hjalp ikke, da Stæten havde vundet EU udbuddet og investeret i udstyr. Der viste sig dog en mulighed for dispensation til bare at få tømt tank hvert andet år, hvis huset kun blev lidt benyttet. Fra 2012 bliver standard for tømning af septiktanke hvert andet år med mulighed for dispensation for tømning med større intervaller.

Endelig skal nævnes, at bestyrelsen med mellemrum er i dialog med ledelsen af FDF ved klager over støjgener fra Hvide Klit ved udlejninger til fester.

Aktiviteter i området

Handel

I de første år korte en slagter, en mælkeemand, en bager og en gårdmand fra Lyngså rundt i området og solgte henholdsvis kød, mælk, brød og kager samt grøntsager. Mælkeemanden havde mælkeflaskerne stående på taget af bilen. De var dengang lukket med foliekapsler. Det tiltrak allikerne, og sommetider kunne det iagttages, at de dykkede ned og hakkede hul på kapslerne. Som nævnt blev der også i en periode solgte brød, kager og is fra bageren i Lyngså fra sommerhuset "Musebo".

Købmand Carl Møller ved butikken i 1969.

Nørklit Strandbutik

Da der i slutningen af 1950'erne var kommet rigtig gang i sommerhusbyggeriet, etablerede Carl Møller Nørklit Strandbutik som sommerforretning. Han drev i forvejen Købmandsgården i Lyngså by, som både hans far og bedstefar tidligere havde haft. I starten var det tilstrækkeligt at sende et cykelbud til kysten for at betjene feriegæsterne, men i 1960 byggede han den første butik, der kun var på få m². Udviklingen gik dog stærkt, og snart slap han tøjerne i Købmandsgården, hvor sønnen Peter nu har sit virke, for at koncentrere sig om strandbutikken. Det blev nødvendigt at udvide forretningen, hvilket skete flere gange, og travlheden betød arbejdsdage på op til 16 timer, og i højsæsonen havde han 4 til 6 medhjælpere til at tage sig af kunderne.

De første år var der ingen el i området – kun hos købmanden. De friske rundstykker skulle hentes. Samtidig var det naturligt, at mændene i både Sønderklit og Nørklit kom med deres elektriske barbermaskiner i hånden og lånte købmandens el-stik. Mens barbermaskinen snurrede, fik mændene sig en morgenbajer. På den måde kunne en barbering ofte tage en hel formiddag, så det blev til sen morgenkaffe. Det var givetvis ikke særlig populært hos kvinderne hjemme i sommerhusene.

Et andet trækplaster i butikken var pornoblade i forbindelse med frigivelse af pornoen i Danmark i 1969. Interessen var især stor hos de tyske turister, idet pornoen dengang var forbudt i Tyskland. Når de købte den slags blade, gjorde de altid opmærksom på, at det var til en bekendt eller en kollega – ikke til dem selv. Så var handelen ligesom mere legal!

I 1977 overlod Carl Møller forretningen til sin søn Søren Møller og hustruen Birte. Han havde da passeret de 70 år og havde fejret 50 års købmandsjubilæum. Forretningen blev videreført i samme ånd som hidtil.

Sideløbende udlejede Søren sommerhuse og uddannede sig til ejendomshandler m.h.p. at koncentrere sig om denne virksomhed. Derfor afhændede han købmandsforretningen i 1981 til Keld og Birgit Bachmann. I stedet startede han Søren Møllers ejendomsandel og sommerhusudlejning og turistinformation på Undulatvej 2, som han drev indtil år 2000.

Generationsskifte

Kr. Himmelfartsdag den 19. maj 1977 gennemfører vi et generationsskifte, Carl og Søren Møller, i strandforretningen St. Nørklit Lyngså. Vi håber at kunne leve op til den betjening kunderne hidtil har fået.

Birte og Søren Møller

Keld og Birgit havde butikken en halv snes år, hvorefter deres svigerdatter, Dorthe Bachmann overtog. I år 2000 søgte hun nye udfordringer, og Børge Leth kom til.

Han solgte i 2005 til den unge Rasmus Larsen, der gik til opgaven med stor ildhu, ind imellem med hjælp fra sin kommende hustru Maiken. De fik indrettet legeplads med gynger og hoppepuder og var initiativtagere til sommerarrangementer. I foråret 2008 kunne Rasmus dog ikke modstå et spændende tilbud fra sin gamle arbejdsplads, Super Best i Frederikshavn, og overlod i 2008 og 2009 Nørklit strandbutik til forpagtere.

De senere års ændrede lukkelov med lange åbningstider mange steder bevirkede øget konkurrence og dalende omsætning. Rasmus forsøgte uder held at bortforpagte eller sælge butikken, og i 2010 forblev den lukket. I 2011 var det så helt slut med det tidligere så aktive samlingspunkt, idet bygningen blev fjernet, og stedet henligge: nu som en ubebygget sommerhusgrund.

Lag på hoppepude i 2006, mens Rasmus Larsen drev butikken.

Købmand på Nellemannsvej

I sommeren 1969 dukkede endnu en købmandsforretning op. Det var købmand Chrstensen, Engbæk, der indrettede forretning tæt på Nørklit området i sommerhuset på Nellemannsvej 49 - i svinget ved nedkørslen til Hvide Klit. Han havde da planer om at udbygge forretningen, men i stedet blev den lukket ned efter en enkelt sæson.

Sommerfester

Tankerne om en fest ved St. Nørklit Strandgrundes forenings 10 års jubilæum i 1972 blev opgivet, da drøftelserne om foreningsssammenlægning dengang stod på sit højeste. Desuden mente bestyrelsen ikke, at der var tale om en selskabelig forening.

Ved generalforsamlingen i 1981 blev der stillet forslag om at afholde en sommerfest med medbragt mad ved købmand Søren Møller. Forslagsstillerne og repræsentanter fra bestyrelsen dannede festudvalg, og festen løb af stabelen den 13. juni. Den næste sommerfest blev holdt som en Sct. Hans fest i 1984 med bål og båltale, - også ved købmandsforretningen. Herefter fulgte en række årlige sommerfester. I 1987 blev holdt 25 års jubilæumsfest. Denne gang i den nyopførte maskinhal hos gårdejer Alfred Sørensen, Nørklit. Som ved de øvrige fester havde deltagerne selv mad med, og Visens Venner fra Aalborg stod for underholdningen. Maskinhallen dannede også ramme om sommerfester i de følgende år, men da festen i 1990 gav underskud på grund af for få deltagere, blev det besluttet at holde en festpause.

Pausen kom til at vare til 2005. Da inviterede områdets ny købmand Rasmus Larsen midt på sommeren til "open by nighth" ved butikken. Ikke mindre end 300 sommerhusejere og turister deltog ved denne festlige lejlighed. Året efter samarbejdede Rasmus og bestyrelsen om en fest med helstegt pattegris og musik og dans. Det blev ligeledes en succes, og disse sommerfester fortsatte til og med 2009, der var det sidste år, der var gang i købmandsbutikken.

Turister

Mange sommerhusejere lejer deres huse ud, hvilket sætter sit præg på området om sommeren. Mund til mund metoden var anledning til de første turister til Nørklit. Det var tyskere, der var soldater under krigen. De havde færdedes i området og derved stiftet bekendtskab med den flotte strand. Mange af dem havde mistet en arm eller et ben. De henvendte sig til købmand Carl Møller, der sørgede for at finde huse til dem. På tyskernes arbejdspladser eller bekendtskabskredse spredtes rygten om den dejlige badestrand ved Lyngså.

Avisartikler fra omkring 1970 beskriver, at kysten ved Lyngså var spækket med tyske turister, der følte sig tiltrukket af de fredelige og rolige forhold. Der blev ligefrem talt om "Hamburgerkoloni", og Carl Møller nævnte, at der blev talt mere tysk end dansk i butikken. Siden har også nordmændene fået øjnene op for sommerhus livet i Lyngså.

Fodboldkampe

I nogle år midt i 1970'erne blev der spillet fodboldkampe, Lyngså mod tyske turister. Initiativet kom fra Ejnar Frederiksen fra Lyngså Idrætsforening, og primus motor fra Nørklit var Oluf Fischer. Kampene blev spillet på Lyngså stadion. Der blev op til kampene trænet meget seriøst, og tilskuere antallet nåede op på 3-400, når det for alvor gik løs. Den allestedsnærværende købmand Carl Møller var indpisker for turisterne. En af spillerne var den kendte bokser Børge Krogh, der blev Europamester i letvægt i 1966. Han havde dengang sommerhus i området.

Fiskeri

I de første år var der mange fisk i vandet. Ruth Gregersen oplevede således levende liv under foderne ved badning. Det var fisk, hun trådte på.

Ingrid Sundby fortæller om sin far, Svend Aaens store interesse for fiskeri: "Allerede det første år blev der sat bakker ud, det vil sige en lang line med små snore på, og hvor der for enden var sat en krog, hvori der blev sat orm. Dem gravede vi op nede på stranden. Det blev dog lidt

besværligt, så hurtigt fik far købt et rødspættegarn og en båd med en påhængsmotor, og så blev der rigtig fisket.

Der var tre ivrige lystfiskere, som kæmpede om de bedste steder, og alle fik altid fisk i garnet. Det var Richard Nyrup Nielsen, Karl P. Christensen og min far.

At der var fisk i havet vidste alle de fiskekuttere, der gik tæt på kysten og skrabede bunden med deres garn. På gode dage kunne far have op til 300 rødspætter i garnet, men der var også tit en laks, torsk, isinger, skrubber, og pighvarrer med ind. Den største pighvar var 60 cm lang og 40 cm bred. Vægten har jeg glemt, men den var stor og fin. Der var mange, der fik glæde af min fars fiskeri, og han kørte gerne en omvej hjem for at glæde familie og venner med en rødspætte.

Tit fyldte far en spand med de små fisk og saltede dem et døgn og hængte dem derefter til tørre i flere dage. Så blev de pakket ind i aviser, så de kunne bruges rå eller flået, kogt og ristet på panden, - en rigtig lækkerbid. Jeg har oplevet, at vi har haft fisk i fryseren til hen i februar måned, men det var et stort arbejde at få dem rensset og pakket ind. Imidlertid var det så dejlig nem mad, som min mor var glad for. Fiskeriet sluttede gerne i oktober måned”.

Der fiskes stadig i området, men mængden af fisk er dalet, og der er kommet en del regler og restriktioner i forbindelse med garnfiskeri. I vinterhalvåret ses fiskere i strandkanten med fiskestang og iklædt waders.

Nørklit nu og i fremtiden

Kattegatstien

I efteråret 2005 opstod ideen om etablering af en handicapvenlig sti, således at brugere af kørestole, rollatorer og barnevogne også kunne få adgang til stranden. Der blev udarbejdet et projekt, som via teknisk forvaltning blev sendt til kystinspektoret. Siden fulgte en længerevarende korrespondance og dialog med myndigheder og naturklagenævnet om placering af stien og om arten af riste.

Endelig i april 2010 blev tilladelsen til anlæggelse af sti i forbindelse med redningsvejen givet. Sideløbende var der skrevet et utal af ansøgninger til fonde om bevilling af penge til formålet. Udover et tidligt tilsagn fra Friluftsrådet på 40.000 kr. fik afslag på afslag efterhånden mismodet til at brede sig i bestyrelsen. Humøret steg dog, da der i efteråret næsten samtidig indkom tilsagn fra Jerslev Sparekasses fond på 20.000 kr. samt 40.000 kr. fra Vanførefonden. Med 100.000 kr. på lommen blev der indkøbt metalriste, der i foråret 2011 blev lagt ned ved frivillig arbejdskraft og lidt hjælp fra Frederikshavn kommune.

Stor var glæden, da stien den 30. april 2011 blev indviet i højt solskin og med flagallè. Et halvt hundrede personer var mødt op for at overvære, at snoren blev klippet over af de to kørestolsbrugere, Elsebeth og Rolf. Åbningstalen blev holdt af turistchef Inger Grund, der roste grundejerforeningen for deres engagement med at få stien etableret.

Stien er blevet flittigt benyttet i sommeren 2011, hvor også andre end handicappede sætter pris på den lette adgang til havet. Bestyrelsen har da også ønsket at give stien et andet navn

Indvielse af Kattegatstien, 30. april 2011.

end handicapstien, og har fået lov til uofficielt at kalde den "Kattegatstien". Navnet kan nu læses på et skilt opsat ved indgangen til stien på Uglevej.

Cykelsti

Bestyrelsen har flere gange gjort opmærksom på behovet for en cykelsti mellem sommerhusområdet og Sæby foranlediget af den stadigt stigende trafik. Så tidligt som i 1996 blev der rettet henvendelse til Sæby kommune vedrørende ønsket om cykelstien. Siden blev der i efteråret 2005 indsendt et forslag til Sæbys Kommuneplan 2005-2017 og efterfølgende til Frederikshavns Kommuneplan indtil 2020 om at anlægge en cykelsti på østsiden af Solsbækvej. Desuden blev der stillet forslag om afmærkede natur- og vandrestier i i Professorens Plantage samt om etablering af en handicapsti til stranden. Handicapstien er som ovenfor nævnt blevet taget i brug, og 1. etape af cykelstien fra Sæby og sydpå er åbnet på vestsiden af Solsbækvej, ligesom 2. etape er planlagt. Det glæder naturligvis bestyrelsen, der dog hellere havde set forløbet på østsiden. Håbet om at 3. etape krydser over Solsbækvej og passerer skelteren i Professorens Plantage er dog ikke opgivet. På dette punkt har repræsentanter for bestyrelsen haft en positiv dialog med teknisk forvaltning i Frederikshavn Kommune.

Aktivt fællesareal

Som et led i at fremtidssikre sommerhusområdet, så Nørklit vedbliver at være et attraktivt sted at være, blev det på generalforsamlingen i 2009 vedtaget at forhøje kontingentet med 100 kr. om året. Det ekstra beløb er reserveret til at skabe mulighed for fælles aktiviteter. Bestyrelsen

Første etape af cykelstien Sæby-Vorsaa blev taget i brug 7. juli 2011.

har hverken lagt sig fast på stedet eller hvilke aktiviteter, der skal kunne dyrkes. De foreløbige drøftelser har handlet om alt fra boldbane, naturlegeplads og motionsredskaber i det fri til en multibane med plads til flere slags sport. Måske bliver stedet et areal på gården Nørklits arealer. Det vil de kommende år vise.

Samarbejde med naboforeninger

Nørklits bestyrelse har senest indledt samarbejde med foreninger i de nærmest liggende sommerhusområder. Den udløsende årsag er mulighed for i fællesskab at få indflydelse på en eventuel ny byplanvedtægt med lempelser i de bygge relaterede krav. Derudover kan samarbejdet måske udvides til også at gælde udvikling for hele området.

Østjyllands eneste klitstrækning

LÆG SØNDAGSTUREN OM AD

**STORE
NØRKLIT
STRANDGRUNDE**

VED LYNCSAA

6 KM. SYD FOR SÆBY

